

T-saht

"KONSERVATOORIUM ehk ABIELU AJALEHEKUULUTUSE KAUDU"

"Konservatoorium" on ballett-vodevill. Selle balleti lavastas ameerika koreograaf Kennet Oberly. Koreograafia ja libreto on August Bournoville'i oma. Seda balletti peetakse õigustatult "koomilise žanri meistritööks".

Balletil on veel teine pealkiri - "Abielu ajalehekuulutuse kaudu". Ja see avab väga hästi balleti sisu. Nimelt hakati eelmise sajandi keskpaigas Prantsusmaa ajalehtedes avaldama kosjakuulutusi. Konservatooriumi direktor monsieur Dufour (Juris Zigurs) otsib endale ajalehekuulutuse kaudu rikast ja ilusat naist. Balletikooli õpilased Victorine (Tiina Kripsaar), Eliza (Hedi Pundonen) ja Alecsis (Vjatšeslav Nikkinen) otsustavad koos kontsertmeister Ernestiga (Juri Mihhejev) mängida koolijuhatajale vingerpussi ja riie-tuvad end arvatavateks pruudikandidaatideks. Veel on balletis majapidajanna madame Bonjour (Tatjana Laid), kellele monsieur Dufour on nooruses andnud lubaduse temaga abielluda. See on balleti esimene liin. Balleti teine liin on üks vaene tütarlaps Fanny (Sonja Hellexi Lipponen) - reaalselt elanud tegelaskuju - kelle isa püüab teha kõik selleks, et leida tütre talendile tunnustust, et muretseda raha tütre balletiõpinguteks.

Süžee aluseks on Bournonville'i mälestused õpiajast Pariisis möödunud sajandi 20-tel aastatel. Tegelased on võetud tõsielust ja üks neist on täiesti reaalne kuju - andekas noor neiu Fanny, keda Bournonville Pariisis kohtas.

Esimese vaatuse tegevuspaigaks on konservatooriumi balletisaal ja selles kujutatud on balletikool sellisena, nagu ta tol ajal oli. Balletikooli stseen on lausa ajaloolise väärtusega: kujutades originaalkoreograafialegale tuginedes balletitundi just nii, nagu see eelmise sajandi Pariisis ka oli. Henri IV paviljon - see on kohvik, mis tõesti oli Prantsusmaal eelmise sajandi keskel. Tagaplaanil on sild, puud. Lavale on toodud inimesed, kes suudavad elu nautida ja naljast aru saada.

"Konservatoorium" on ballett ja sellepärast on loomulik, et tegelased suhtlevad omavahel žestide abil. Publikule on see "žestide keel" aga sama arusaadav nagu sõnaline tekst. Kõik liikumised on lihtsad, hüpped madalad (madalamad kui "Luikede järves", näiteks).

Ehkki ballett on komöödia, on seal hästi näidatud (monsieur Dufouri ja Fanny näide), et kui sa oled vaene, siis pole sul oma elust midagi oodata. Aga kui sa oled rikas, siis on sulle kõik lubatud ja sa võid teha kõike, mida tahad. Niikaua kui Fannyl oli seljas tema vana kleit, ei pannud keegi tema tantsu ja annet tähele. Aga kui Victorine ja Eliza, balletikooli lõpetajad, andsid talle samasuguse valge kleidi nagu neil ja hakkasid koos temaga tantsima, märkasid kõik Henri IV paviljonis viibijad teda, tema tantsu ja talenti. Selles stseenis on hästi näidatud, et kui sa oled vaene, siis ei huvita keegi sina, sinu anne, sinu oskused.

Kõik tegelased, kes balletis lavale ilmusid, oli kunstnik Eldor Renter riietanud väga maitsekalt. See oli tõeliselt kaunis vaatepilt.

Balleti "Konservatoorium" väärtuslikum osa on klassikale põhinev -
kandvateks kujunditeks on täpsed lavajoonised, rangelt määratud ku-
jundid, poosid, hoolikalt valitud tantsusammude kordamine.

"Konservatooriumi" esietendus oli 6. mail 1849. a. Taani Kuninglikus
Teatris.

Eestis oli esietendus 21. aprillil 1995. a.

KRISTIINA VINT
MUSTAMÄE HUMANITAARKOOL.
II "B" KLASS